

The Aviator

Eventyret om et tids-ikon

Af Jes Nysten

Martin Scorseses seneste film er en hæsblæsende og stærkt underholdende skildring af en excentrisk amerikansk rigmands forsøg på at virkeliggøre sine drømme. Endnu engang har Scorsese fundet sin historie tilbage i tiden. Vi er i den brølede og konstant chanceskabende mellemkrigstid i USA. Vi møder en af tidens rigeste mænd, der samtidig er en af de største fantastere og igangsættere.

Howard Hughes, der døde i 1976, arvede som ganske ung en enorm formue, som satte ham i stand til at gøre nøjagtig det, han ville. Navnlig tre ting kastede han sig ud i: et veritabelt fly-eventyr, Hollywoods filmindustri og kvindeligt selskab! Men eventyret kunne – som de fleste - ikke vare ved. Med årene blev han mere og mere paranoid, og et par flystyrt gjorde ikke situationen bedre, så de sidste år levede han isoleret - martret af et stærkt forfølgelsesvanvid.

Scorsese fortæller forståeligt nok primært eventyret: om Hughes som det unge tids-ikon – den fanden-i-voldske individualist; den styrtende rige dandy, der altid er i bevægelse, hele tiden sætter projekter i gang; manden, som bygger umulige fly bare for at prøve det; manden, som sætter mange penge i den risikable Hollywood-branche og som charmerer sig til et utal af kvindebekendtskaber, men på denne lidt halvhjertede, distancerende måde. Han er "The Aviator", aviatikeren, flyveren – den flyvske, ikke fastholderen.

Derfor mærkes også - bag alt glimmeret - ensomheden, kulden i hjertet, succesens skrøbelighed. På denne måde antyder filmen det tragiske, der uundgåeligt må komme. Selv om det kun er noget af Hughes' historie, vi er vidne til i filmen – succeshistorien – og ikke hele den tragiske fortælling, kan man godt få en association til Orson Welles' klassiker "Citizen Kane", men med den afgørende forskel, at hvor Welles' film er et opgør med hovedpersonen, er denne film en hyldest.

Med Scorseses vanlige filmiske brillans hvirvles vi igennem historien med mageløse billeder og i højt gear; f.eks. skildres en af Hughes' mislykkede flyvninger, som ender med en nødlanding i et fornemt villakvarter, så artistisk mageløst, at man er aldeles tryllebundet.

Den altdominerende rolle som Hughes spilles af Leonardo DiCaprio med det rigtige smil og den skødesløse holdning under det pomadiserede sorte hår. Man fornemmer også personens indre mørke pletter, distancen til andre, rådvildheden. Men DiCaprio er stadigvæk for drenget, hans ansigt er for åbent og uprøvet til at dække udviklingen i figuren. Birollerne er som altid hos Scorsese fornemt besat. Navnlig Cate Blanchett som filmskuespillerinden Katharine Hepburn spiller blændende. Hende havde Hughes et længere forhold til, og Blanchett ligner ikke umiddelbart Hepburn, men hun formår at skabe en figur, der i tone og væsen dækker forbløffende godt.

Dette er ikke Martin Scorseses bedste film, men det er en indtagende og meget underholdende filmisk tour de force.

Filmfakta

USA 2004 - Instr.: Martin Scorsese - Manus: John Logan - Medv.: Leonardo DiCaprio, Cate Blanchett, Kate Beckinsale, Adam Scott, Kelli Garner, Alec Baldwin, Gwen Stefani, Ian Holm, Alan Alda. - 170 min. - Dansk biografpremiere d. 28/1 2005 - På DVD i DK d. 1/8 2005 - Pressefotos / Udlejning: Nordisk Film - Tilladt for børn over 11 år

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=4631&area=1>

<http://www.filmjournal.com/node/15381>

<http://www.newsweek.com/aviator-scuse-me-while-i-kiss-sky-123027>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2056>